

Ve vážných chvílích:

Svůj k svému!

V posledních čimácti dnech bylo napsáno mnoho článků a proneseno mnoho přednášek, jejichž smysl zněl: Příkazem je jednotu. Jedině bude-li tvořit celý národ nerozborný šik, ukaže světu i nepříteli svoji sílu a dojde si respektu. Ano, je třeba jednoty a doufáme, že se již nedopustíme těžké chyby, které jsme se kolikrát dopustili v minulosti, a za niž jsme byli tolik trestáni, abychom byli roztrženi a tak zeslabeni. Ale je nutno si uvědomit ještě jednu věc, a nepřítel náš nás k tomu přímo nutí, že totiž je naší velkou povinností praktikovat heslo, které bývá tak často zdůrazňováno, a které zní: Svůj k svému.

Bylo by omylem chápat jen ve smyslu materiálním, jak bývá často chápáno, ten smysl musí být podložen a musí být logickým, samozřejmým důsledkem sourozectví duchovního a vnitřního. To znamená, že je-li učiněna výzva, abychom třeba podporovali určitě své hospodářské a peněžní ústavy, jako na př. „Záložnu Hermes“, není to jen proto, že záruka naše je úplná, nýbrž proto, že je zde budována síla, bez které se neobejde žádná činnost v oblasti duševní práce, nebo práce sociální a politické. Nejsou ještě daleko doby, kdy cpravděně bylo vyvíkáno katolikům, že nechápu tento základ, který je nutný, aby byly zakládány katolické časopisy, zřizovány tiskárny, zakládány různé ústavy a pod. Je k tomu nutný finanční fond, a ten musí shromážďovati všichni dohromady, není žádné omluvy pro ty, kteří to nechápu. Tento fond slouží nejen zaopáčení mnohých, nýbrž i blahu nesčetných duší a to je závažné.

Nesmíme při tomto hesle zapomínat ani na moment národní a národnostní. Nezatajujme si jednu skutečnost: Henleinovské hnutí, které je dnes vážným nebezpečím, se opírá o silný kapitál řízený lidmi, kteří jsou nám cizí, a kteří nejednou jej nashromáždili z práce českých lidí anebo nepochození českých vůdců. Dnes je poslane kapitál tento do služeb nám nepřátelských a to se nesmí již napříště dít. Když máme svoje vlastní peněžní ústavy, do nich ukládejme své peníze. A tyto ústavy, které budou prosperovat, budou nejen moci více vydat na národní práci ve smyslu výše řečeném, nýbrž budou moci i rozšiřovat oblast českého vlivu jinými způsoby. Kolikrát čteme v novinách, že jeden český objekt za druhým přichází do rukou Němců, kteří mají prostředky ke koupi a je to smutný zjev. Když nad tím natiikáme, zapomenáme často, že jsme sami měli příležitost zachránit ten statek, kdybychom podporovali své ústavy.

Je na čase, abychom se vyvarovali starých svých chyb a vážně pojímali a prováděli heslo: Svůj k svému. My, katolíci, na hranicích i ve vnitrozemí, musíme podporovat podniky své tím spíše, že naše odpovědnost je ještě větší než ostatních. Je to odpovědnost nejen národní, nýbrž i mravní!

Jaké bylo náboženské rozvrstvení v legiích

Podle různých záznamů a zápisů provedených některými bratry po skončení bojů r. 1918 bylo v ruské legii:

římských katolíků	72%
pravoslavných	15%
protestantů	6%
bez vyznání	4%
různých vyznání	3%

Po příjezdu do vlasti se poměr pro katolíky zhoršil jednak v důsledku agitace provedené na Sibiři v r. 1919 a pak ve vlasti, kde se též silně agitovalo proti katolíkům.

Stav vypadal následovně:	
římských katol. zůstalo	53%
bez vyznání	15%
protestantů	13%
československých	11%
pravoslavných	5%
různých náboj. vyznání	3%

U italské a francouzské legie to zjištěno není. V italských leviích bojovalo 1650 bratří, kteří byli činnými v různých katolických spolcích. Z francouzských legionářů přihlásilo se do organizace katol. legionářů 258 bratří. Organizace katol. legionářů není však provedena úplně. V Cechách vinou nepochopení katol. korporací a některých farních úřadů nebme žádná data o legionářích katolických anebo legionářích činných v katolických spolcích, až už politických, odborových anebo kulturních. Kdy by nám organizace sdělily jména legionářů-katolíků, abychom mohli alespoň jejich evidenci provést, zvýšil

by se jistě značně počet katolických bojovníků za svobodu a my bychom pro historii mohli zachovati skutečný historický stav. V samotné Praze jest celá řada legionářů činných anebo organizovaných v lidových organizacích a v Orlu a my o nich nevíme a je nutno tyto ojedinele tam anebo onde vyhledávat. Snad někteří sami nechťi a jsou v politické organizaci z určitých důvodů a vystupovati společně s katolíky při různých příležitostech až už spolkových anebo církevních se stydí a bojí a nechávají pokrokáře žádat a tvrdit, že katolíků v zahraničním odboji bylo co nejméně. Vždyť tím, když se do Ústřední jednoty přihlásí, nečiní žádnou oběť a nemožné anebo nesplnitelné věci

na nich nikdo nežádá. Uvědomte si, bratři, kteří stojíte mimo, že za několik let budeme všichni mrtvi a že je potřeba proto včas zachovati příštím generacím historickou pravdu.

Jak máme zjištěno, je v Praze přes 100 bratří organizováno (a počet není zjištěn ve všech částech Prahy) v lidových organizacích a dosud mezi legionáře katolíky, mezi ty první, kteří se nestyděli veřejně vystoupiti a přiznati ke své věci již v prvních chvílích po převarě, dosud nepřišli, neavstúpili ani jednu schůzi, neúčastnili se ani jednoho z veřejných projevů anebo vystoupení legionářů při církevních slavnostech. Proč?

- Jvk. -

Al. Navrátil.

Všichni na přední stráž!

Otázka samostatnosti Rakouska tedy již neexistuje. Pro rozhodnutí Schuschnigga, jmenovitě v našem katolickém táboře nachází se mnoho omluv, ale přesto musíme si přiznati, že tento státník sice opravdu pracoval pro samostatnost své země, ale v tomto boji nevytrval. Společal pilisi jen na vlastní síly a nedovedl najiti opravdovou pomoc z venčí.

Ovšem snahy o Anšlus se nedatují jen od dob světové války. Již v minulém století několikrát se ukázalo, že Rakousko není schopno života a

proto často bylo znáno v Evropě vedle Turecka, „Nemocným mužem“. Na př. v r. 1848, rakouská vláda, nemajíc dosti sil proti Košutovským Maďarům, kteří chtěli pro Uhry samostatnost, musila prositi o pomoc Rusko. Car Mikuláš I. „napravoval“ pak Maďarům hlavy svými kozáky. V onom bouřlivém roce se projevoval již Anšlus tím, že vůdci tehdejších rakouských Němců zasedali společně s Němci ze států nynějšího Německa, na známém frankfurtském revolučním sněmě. Jaká byla tehdy nálada ve Vídni, viděti z toho, že vůči císaři Františku Josef přijímal vládu nikoliv ve Vídni, ale v Olomouci.

Při událostech v Rakousku, kterých dovedl opravdu Hitler využití, možno vzpoménouti na dobu „železného“ kancléře Bismarka. Tento mohl též provést Anšlus po zdrcující porážce Rakouska r. 1866, ale nečinil tak. Měl jistě proto své důvody. Věděl, že ostatní evropské státy by byly nedovolyly zabratí tehdejší celé Rakousko které bylo velmocí a o část Rakouska Bismark patně nestál, neb měl úmysl v pozdější době Rakousko podřídit v celém jeho rozsahu politice řízené z Berlína, což se i dělo až do doby porážky Německa r. 1918.

Při oněch rušných událostech minulých dnů překvapilo jednání našeho malodohodového spojení, Jugoslavia. O sympatiích jistých vládních osob k Hitlerovu Německu se ovšem vědělo dříve. Ostatně také vedoucí kruhy církve pravoslavné v Jugoslavii jsou již dávno nakaženy germanofilstvím rázu Hitlerova, jak jsme byli svědky z různých prohlášení zesnulého patriarchy Varnavy. V Jugoslavii již zapomněli na rok 1915, kdy Srbsko bylo rozdraceno právě jen armádou německou? Neměli tam ani ohledu na svého spojence Československo, na naši tíživou situaci?

Opravdu, co se týká Malé dohody, může tato za podobné nejednotnosti na nazírání tak velké události, vzbuzovati opravdovou vážnost? Naši velcí spojenci, Francie a SSSR řešli své stanovisko vůči naší bezpečnosti jasně. Ovšem, nás se těžce dotýkají otázky vnitřní nejednotnosti ve Francii, ale nezapomínejme, že tam nebyl klid ve vnitřní politice ani před válkou.

Rozpory mezi Vatikánem a rakouskými biskupy

Společný list rakouských biskupů, čtený ve všech chrámech a vyzývající katolíky, aby hlasovali při plebiscitu 10. dubna pro velkou německou říši, dal podnět Svaté Stoliici k prohlášení, že „bylo formulováno bez jakékoli předcházející dohody se Svatou Stoliicí nebo s dotatečným jejím schválením. a že tudíž odpovědnost za ně má jediné rakouské episkopát.“ Kromě toho byla proti němu pronesena německá ostrá řeč ve vatikánském rozhlasu. Rakouští biskupové totiž „po hlubokém uvážení v této historické chvíli... prohlásují dobrovolně a podle svého upřímného přesvědčení: Řídi uznáváme, že v oblasti rekonstrukce etické, hospodářské a sociálně politické národně-sociální hnutí vykonalo obdivuhodné dílo pro národ a německou říši a hlavně pro nejoboší vrstvy národa a jsme zároveň přesvědčeni, že odvratilo nebezpečí rozvratného a bezbožického ateismu. Biskupové provázejí tuto činnost požehnáním a přáním zdaru.“ Současně kardinál Innitzer, který již 15. března přivítal nadšeně Hitlera a slyzal vůdce katolické mládeže, aby připravovali její přivtělení k Hitlerově mládeži, zaslal dva dny spíše zástupci Hitlerovu ve Vídni, Burekelovi, které ukončil slovy: „Heil Hitler“.

Jednání kardinála Innitzera vzbudilo pobouření mezi katolíky jiných zemí, neboť je známo, že národní socialismus blásá novopohanství, pronásleduje nemilosrdně katolicismus, proti čemuž vystoupil Velekněz sám před rokem Eneyklikou „Mit brennender Sorge“ a hlavně odvádl mládež od Krista a kněze od věřících. Bylo proto jednání kardinála Innitzera a ostatních rakouských biskupů pokládáno ve Vatikánu za čin nesprávný, a to tím spíše, že znevažuje Církev v očích světa, který by mohl příkladem ponížující kompromisy, a že staví do podivného světla jednání všech biskupů německých, kteří i letos ve svých pastýřských listech odsuzují metody národně-socialistického pohanství a bolestně protestují proti odkřesťanování mládeže, zavírání katolických škol a špinění kněžstva.

Jednání takové jistě zná i rakouské episkopát a je tudíž jeho prohlášení takové, že je nelze schválit. Zástupce kardinála Innitzera odejel do Říma, aby podal vysvětlení, ale lze sotva věřit, že nazistě změní svůj postoj ke katolicismu, což jediné by bylo předpokladem k jednání mezi Vatikánem a III. říší a změně nynějšího stanoviska Vatikánu. Spíše lze věřit, že Hitler odvolá konkordát a bude pokračovat v boji ještě bezohledněji než dosud. Je to jeho pýše podobné. Bude se moci opřít o úchvalu rakouského episkopátu, v jehož čele stojí kardinál Innitzer.

Francouzská armáda zůstala však nedotčena oněmi poměry a byla opravdu na výši.

Novou situaci v Rakousku se jistě ztíží poměry na našem zahraničním trhu, ale k nějaké dohodě ve všech hospodářských s Německem jistě dojde. Ohledně politiky zahraniční a vnější jest pro nás směrnatým nejdůležitějším prohlášením min. předsedy dr. Hodží. I přes radu Anglie, ústupky našim Němcům se mohou dít jen do jistých mezí.

Vzpomeňme jen na Schuschnigga, kterak to dopadlo, když začal s ústupky. Němcům imponuje jen síla. I kdyby Henlein měl za sebou 60 mandátů, tak toto nesmí ovládnout vědomí Čechoslováků, že tento stát jsme vybojovali my, proti vůli Němců a proto také v něm mohou rozhodovat jedině Čechoslováci. Pod vlivem Hitlera Německa i slovenská strana ludová chce klásti nespelnitelné požadavky. Jestli Slovensko nezničila Tukovištna, tak jej nezničí ani Sidorovištna. Jest tražné, že právě pomocí katolických Slováků, chtějí různé maďarské živly provádět protistátní rejdy. Za nynějších poměrů nemůže být vůbec ani řeč o autonomii Slovenska, poněvadž si ji ani většina Slováků nepřaje. Víme, že na Slovensku, zejména po převratě napáchali mnoho zla horkokrevní „okroťáři“, to ale nemůže být důvodem, aby ludová strana se spojovala s Němci a Maďary kteří pracují proti našemu státu dle směrnic dirigovaných hákovitým křížem.

Jest třeba též v myslích vrátiti se do historie. Pokud jsme s Němci válčili, tak isma vítězili. Vzpomeňme na přibití v Domažlicích r. 1040 s vojskem německého císaře, které bylo Čechy na hlavu poraženo, jak oněvuje Kosmas v „České kronice“. Dále byly to vítězné boje vojsk Žižkových a za znamenání stojí i obrana Starého města pražského, katolickými studenty vedenými knězem, zesnutou v době třicetileté války, proti německým žoldnům, sloužícím ve švédském vojsku. Ve století 18. v boji Rakouska s Pruskem králem Bedřichem, byly to české pluky které rozhodly vítěznou bitvu u Kolína. V nedávné době máme pak příklady vítězství bitvy nad Němci, vybojovaných legionáři u Bachmače, Taragete a i v Pomoránku na naše vítězství by měl být vsunut do hranné výchovy.

Katoličtí kněží v zahraničním odboji

Do zahraničního vojska se dobrovolně přihlásili 4 kněží: P. Šeda z Terešiny, kněz dobrovolce, působil ve vojském nemocnici v Omsku, P. Th. Věrný z Olomouce, kněz dobrovolce, působil ve statistické úřadovně v Irkutsku, je dosud v aktivní službě jako podplukovník duchovní služby u Z. V. V. v Brně. P. J. Chadim, farář z Matějovic u Dačic, o kterém už ve Stráži psal br. E. Dostál, vrátil se churav ze Sibíře a zemřel 30 října 1921 ve 40 letech. Hodností byl kapitánem. Ve francouzské lečii bojoval dobrovolně P. Alfons Biskup, kněz řádu sv. Benedikta v Americe. O br. P. Biskupovi zmínil se též ve svém proslulém naší deputaci p. prezident Dr. E. Beneš ceniv jeho práci. V americké armádě sloužil dobrovolně P. Václav Hamil, polní kaplan, v Archanelsku.

Z legionářů vrátivších se do vlasti věnovali se službě Boží br. P. Baran a Tuček, oba z Moravy. Z laických členů řádu Milosrdných Bratří v Praze je francouzský legionář br. Karel Laštůvka, vlastník 4. vyznamenání. Že by také některý evangelický pastor bojoval v legiích, není nám známo.

- Jvk. -

CENTRÁLNÍ DROGERIE
„KRÁLÍK“
ROUDNICE - MUSOVA

Tisk apoštol. vítězí

zprávy ve zkratce

Kolik jest ještě dnes dobrých katolíků, kteří nechápu význam katolického tisku? A přec katolický tisk jest nejen informátorem, apoštolem, nýbrž i mluvčím tam, kde bychom kdy velmi těžko bez něho, ať již hromadný hlas lidu, neb hlas svědomí lidské společnosti někdy i úřadu uplatnili, a proto i vítězství, které slaví právě tyto dny náš krajský tisk zde na Podřipsku, mělo by býti všemi řádnými občany vděčně přijato tím, že náš krajský časopis Svato-václavská Stráž, neměl by scházeti v žádné rodině.

V poslední době rozmáhala se po celém okrese prostituce, jejíž zhubné kořeny prýšely z některých hostinských doupat. Tento nešvar zahňoval se nejen ve městech, na křižovatkách jeho, ale i na vesnicích tak, že to hrozilo úplnou mravní zkázou celého okresu. Ženy, matky i rodičové báli se pouští své živitele i děti do hostinců. To nás donutilo k tomu, abychom v našem časopisu se energicky postavili proti tomuto nebezpečí a vyzvali úřady, aby zakročily. Jdouce opravdu ve vyvíčeném cílem zvířeziti, provedli jsme o-

sobní intervenci na okresním úřadě v Roudnici n. Lab., kde pan okresní hejtmán vl. r. Dr. Gabriel ujistil našeho filiálního redaktora i duchovního správce roudnického proboství o nápravě, která se musí v této věci sláti. Naše práce náš tisk vítězí a dne 25. března t. r. si všichni, jimž leží výchova mládeže i dobro rodin na srdci oddychli po přečtení vyhlášky okresního úřadu, ve které se z a k a z u j e ženská obsluha ve všech hostincích a hotelích v celém okrese Roudnicko-libochovickém a to z příčin veřejné mravopověstnosti. Přestupky tohoto nařízení budou velmi přísně stíhány. Tímto nařízením oddechli si i řádní hostinští. Řádi podáváme veřejnosti, zvláště těm, kteří se na nás obraceli, tuto zprávu a prohlašujeme, že jsme i nadále na stráži a že náš časopis Svato-václavská Stráž půjde dále svojí apoštolskou cestou tak, jako kráče-la i v boji proti mravopověstnosti na okrese našem. Vítězství naše jest vítězstvím Svato-václavské Stráže, již odmění se katolíci tím, že všichni stanou se jejími odběrateli, čímž získají nejen levného informátora, ale ro-staví se po bok apoštola, který nikdy nezklame.

Před sjezdem Čsl. Orla

Na neděli 10. dubna jest svolán do Brna sjezd Čsl. Orla — nejvyššího orgánu orelské organizace. Sjezd Čsl. Orla svolává ústřední rada zpravdla jednou za tři roky. Do jeho kompetence patří nejen přehled a schválení pracovní bilance za uplynulé období, ale v podstatě rozhodování o základní linii orelské činnosti. Sjezd Čsl. Orla také rokuje a rozhoduje o směřicích práce na poli organizačním, kulturním, tělovýchovném a hospodářském, rozhoduje o podnikání mezinárodního nebo celostátního významu, řeší organizační problémy oblastní, volí výkonný orgán orelský — předsednictvo Čsl. Orla.

Sjezd Čs. Orla tvoří: předsednictvo Čs. Orla a členové jeho čtyř odborných rad, ústřední rada Československého Orla a zástupcové orelských žup. Studujeme-li bilance jednotlivých sjezdů Čs. Orla, sledujeme, že tyto sjezdy uzavírají vždy jednu samostatnou etapu orelského spolkového života, charakterizovanou svědčnými akcemi dávajícími popud, iniciativu pro příští postup organizace. Tak I. sjezd (r. 1921) dává prudec se vzmaňující organizaci pevné organizační řady a stanov, jest také přehledkou příprav na velký slet brněnský r. 1922. II. sjezd (r. 1923) hodnotil výsledky brněnského sletu. III. sjezd (r. 1926) byl sjezdem výlučně pracovním. IV. sjezd (r. 1926) zahajuje vnitřní reorganizaci. I. mimořádný sjezd (r. 1928) usnáší se na uspořádání sletu pražského u příležitosti celostátních oslav svato-václavského milenia II. mimořádný sjezd (r. 1930) mění organizační strukturu Čs. Orla v duchu župní decentralizace. — V. sjezd (r. 1930) ustavil pak organiza-

orelskou podle nových stanov. VI. sjezd (r. 1934) přehlíží počátek a dokončení základní organizační výstavby Čs. Orla a usnáší se na pořádání III. sletu Orelstva v Praze 1937. III. mimořádný sjezd (r. 1937) mění rok konání III. sletu Čs. Orla a stanoví, aby tento slet se konal až v roce 1939. VII. sjezd svolaný na 10. dubna 1938 do Brna, zastihl orelskou organizaci v plném náboru organizačním, který se rozvířil v celé oblasti státu a který v poslední době mž zvláště mimořádný ohlas na Podkarpatské Rusi, kde založeno od Nového roku 45 nových jednot Čs. Orla. Orelstvo představuje dnes programově i organizačně ucelenou jednotu, která jest připravena ujeti se velkého úkolu: sjednotit všechny uvědomělé katolíky od Aše až po Jasinu v jediném hranném i účinném šiku.

Účast při slavnosti Vzkříšení

O účasti legionářů na slavnosti Vzkříšení ve Velké Praze, píšeme v rubrice Velká Praha. Sraz jest na Bílou sobotu odpoledne ve 4 hodiny v paláci Charitas a odtud bude dirigována účast jednotlivých čet. Ve venkovských městech a místech nechť se bratři domluví a zorganizují vždy čtyřčlennou čestnou stráž do průvodu k Nejsvětější. Můžete se domluvit i z dvou nebo tří farností a střídati se jednou zde a po druhé v druhé farnosti. Hleďte si vypůjčiti kroje od bratří z druhých organizací a nebo je vyzvěte, jsou-li katolíky k účasti.

Pouť do Staré Boleslavi

Jak už jsme ve „Stráži“ oznámili, koná se pouť katol. legionářů společně s Orelstvem 1. května t. r. Program bude asi následující: Ráno ve 8 hodin mše sv. v kostele sv. Kosmy a Damiana se společným sv. přijímáním a promluvou vsdp. kanovníka Msgr. Malka. Po mši sv. odchod do Brandýsa, kde bude shromážděno Orelstvo a odtud společný manifestační průvod do Staré Boleslavi. Účast na pontifiální mši sv. v kostele Panny Marie Schůze výboru zemského svazu, po případě schůze výboru Ústřední jednoty Čsl. legionářů. Odpoledne po požehnaní manifestační hold a projev legionářů a Orelstva sv. Václava. Vybízíme všechny legionáře katolíky, dále katolíky z Italské domobrany, Orly dobrovolce z r. 1918 a 1919, aby se této pouti, kterou budou zahájny slavnosti 300letého výročí přenesení Paladia zúčastnili v plném počtu. Zvláště vybízíme legionáře-železničá-

ře, a to z celých Čech a Moravy, aby určité přijeli. Pro účastníky jest 50% sleva na dráze a mohou se proto pouť zúčastniti i bratři méně situovaní, poněvadž jízdné stojí jen polovic. Pro legionáře příslušníky jezdeckých pluků hodláme opatřiti koně, aby mohli při průvodu z Brandýsa do Staré Boleslavi jeti v čele průvodu na koních a prosíme, aby nám zaslali obratem přihlašky, abychom jim mohli koně obstarati. Bratři, kteří nemají historický uniform, nechť si tyto vypůjčí od bratří z jiných organizací. Legitimace opravňující k poloviční slevě na dráze zaslá. Výbor pro oslavu 300letého výročí přenesení Paladia ve Staré Boleslavi za 7.- Kč. Na shledanou v těchto vážných do-bách.

Zemský Svaz Ústřední jednoty Čsl. legionářů v Čechách, Praha II, Národní třída č. 30.

— Postavení Blumovy vlády ve Francii je velice vratké a zdá se, že brzy bude musit odstoupit. Vláda Lidové fronty sice by mohla hospodařit, ale potřebuje k tomu moc peněz a není kde je vzít, když výroba stále klesá. Senát nechce dát svolení k dalšímu zvýšení dosavadních daní a zavedení nových.

— Výbor Čsl. obce legionářské vydal prohlášení proti pokusům o ideové bloky a pro národní mír. Občanstvo nechť zachová klid. Legionáři, pravi se dále, o-bětují vše na obranu dobyté svobody a nezávislosti republiky.

— Serida byla obsazena Francovými vojsky, která rychle postupují k moři, které již vidí. Ve vojsku vládních je panika, mnozí utíkají do Francie. Čeká se obsazení Tartuy. Madrid je opět bombardován. Zdá se, že vláda rudých se již dlouho neudrží.

— Jednáni mezi Anglií a Itálií spíše ke konci, v hlavních rysech je přý již sjednána dohoda a nyní se jedná jen o podrobnosti.

— J. Sv. Pius XI. založil Ústřední úřad Katolické akce, v jehož čelo postavil kardinála Pizzarda. Založení se přikládá prvému veliké důležitosti, neboť bude centrální, pomocí které bude Svata Stolica ve spojení nejen s hierarchií, nýbrž i laickými řediteli K A na světě.

— V čele nové vlády rumunské stojí opět patriarcha. Autonta králova byla velice posílena. Všechny politické strany byly rozpuštěny.

— O posláni novinářů promluvil francouzský prezident Lebrun a pravil toto: „Nad všechny rozporů třeba postaviti zájem vlasti.“ Tento příkaz by si měli vzít k srdci i mnozí naši novináři v této vážné době.

— V Paříži se koná konference o Střední Evropě. Na programu je jednání o změnách poměrech následkem anšlusu a pak o Československu. Všichni francouzští vyslanci ze středoevropských států byli povoláni do Paříže.

— O Schuschniggovi kolují nejdřívejší zprávy. Jedna hlásala, že se oženil, druhá zase, že se zastíhl, nyní zase se přý zbláznil a byl dopravěn do ústavu choromyslných. Nervy musí mít silné, ale má i pevnou vuru. Přý se zastíhl i jeho bývalý spolupracovník dr. Skubla, ale ani tomu nelze věřit.

Svěcení Mimrova katolického domu,

který byl postaven jako první pomník nezapomenutelného velkého vlasteneckého biskupa Eduarda Jana Nepomuckého Brynychy v Krouně, za dobročinného příspěví celé katolické veřejnosti bude se konati o Svato-dušních svátcích ve dnech 4., 5., 6. a 7. června t. r. Akt svěcení vykoná Msgr. František Mimra, č. kanovník, konsistorní rada, bisk. vikář a probost z Litomyšle. Při slavnostech připravují se schůze jednotlivých katolických složek, do Krouně pří té příležitosti bude uspořádán zájezd katolických legionářů a slavnosti stanou se tak manifestací českomoravské vysokopy a holdem světlé památce biskupa-buditele a mučedníka Brynychy. Orelstvo, katolická mládež a všechen katolický lid, zúčastní se v plném počtu.

Redakční:

Zádáme všechny své dopisovatele, aby dodrželi lhůtu, hlavně pro příští číslo a zaslali příspěvky nejpozději do pondělí večer.

Zároveň zádáme své čtenáře, aby pokud možno zhušovali své zprávy, poněvadž při velikém počtu věcí, jež dostáváme, jsme nuceni sami je zase zpracovat, poněvadž musíme seřizit mšlem.

V tomto čísle odkládáme pro nedostatek místa román. Pokračování uveřejníme příště.

Nezapomeňte o svátcích na agitaci pro náš list!

Teplice-Sanov

Zájezd Burianova divadla. Český divadelní výbor ve snaze poskytnouti českému obyvatelstvu pravý umělecký požitek a při tom trochu radostného úsměvu v dnešních napjatých poměrech, pozval k pohostinnému vystoupení známého pražského umělce a komika Vlastu Buriana. Jeho divadelní soubor hraje u nás ve velkém divadelním sále úspěšnou veselohru „Ahoj na neděli“, která v Praze došla více než 300 představení. Jsme jisti, že i jeho pohostinné vystoupení v Teplicích bude úplné vyprodáno. Zajistěte si vstupenky v předprodeji.

Česká boboslužby v pohraničí. Pro nastávající jarní a letní dobu, která do našeho krásného pohraničí přiláká jako každoročně stovky a tisíce českých turistů, bude jistě naše čtenáře zajímat, kde a kdy se v neděli konají české boboslužby. Uvádíme místa, z nichž jsme dostali informace a hodinu, kdy česká mše svatá se slouží Teplice-Sanov, Zámecká kaple v 8 hod. ráno, Ústí n. L. klášterní kostel v 8 hod. ráno, Bilná, u sv. Štěpána v 9 hod., Most, u sv. Václava v 10 hod., Lam u Mostu v 9 hod., Chamutov, děkanský kostel v 10 hod., Litoměřice, městský kostel ve 10 hod., jinak u Dominikánů každodenně, Bobosudov, česká kaple v 8 hod., v Oseku u sv. Kateřiny v 8 hod., v Trmčicích v 9, v Trmčicích ve 9, v Děčíně u sv. Václava v 8 hodin, v Ervěnicích v 9.

Česká okresní komise pro péči o mládež chystá na neděli dne 29. května, v rámci jubilejních oslav čsl. republiky za součinnosti všech českých organizací a spolků, dětský den brannosti mládeže. Má-li tato slavnost opravdu vznít manifestace, jest třeba, aby žádný český soolek v tuto neděli ničeho nepořádal, nýbrž aby všechny spolky se zúčastnily společné manifestace.

Obecní volby. Dle došlých zpráv mají se volby do obcí, případně i do okresů na přání Henleinových konati v květnu nebo v červnu. Jaké stanovisko zaujmou k volbám hraničáři? Budeme ještě tak malicherní a půjdeme do voleb rozřízněni na 5 či 6 stran, abychom proti Henleinovu všenečeskému bloku ukázali slabost českého žijící v pohraničí, když slova jedné strany se podaří vlastní silou dobýt jednoho nebo dvou man-

dátů do obecního zastupitelstva, a ostatní strany tam dostanou své zástupce jen pomocí uzavřeného sružení, nebo do okresů jmenování nadřazených úřadů. Domníváme se, že příkaz doby není velí, abychom aspoň v pohraničí utvořili jednotný národní blok, šli do voleb s jednou českou kandidátní listinou a tak v mnohých pohraničních obcích zajistili českou většinu, v jiných aspoň proti Henleinově tlaku postavili hráz jednotného českého souročenství. — Bude nám porozuměno?

Pohyb obyvatelstva v měsíci únoru. Při českých zápisech uvádíme jména: Narozených 64 dětí, z nich 34 chlapců, 12 nemanželských, 4 mrtvé-narozené, 2 páry dvojčát. Pavliková Ivana, Karlík Petr, Štrachová Eva, Poláková Hana. Vzápětí Zdeněk, Katora Jiří, Kadavý Vladimír, Maláková Věra, Ungrová Irma, Šarochová Marie. Zemělo 58 osob, z nich 24 mužů. Kolařík Matyáš, Bárta Miroslav, Plachý Vilém, Pokorová Antonie, Mládková Anna, Urban Adolf. Oddáno bylo 19 párů. Mourek Václav s Františkou Prokopovou, Vrána Bohumil s Martou Zvěřinovou, Herzog Otto s Bedříškou Černou, Volf Bedřich s Barbarou Čukerovou.

Katolické Mostecko

Sružené katolické spolky v Mostě pořádají na Květnou neděli, dne 10. dubna t. r. o 8 hodině večerní u „Modré hvězdy“, III. nám., **Mariánskou akademii** na památku 80 výročí zjevení Panny Marie v Lurdách s následujícím programem: 1. Proslav. 2. Kyselý Modlitba, báseň. 3. Schubert: „Ave Maria“ housl. solo. 4. J. Lona: Prosba — zpěv. 5. Melodram 6. Melodie od „Denza“ hudební trio. 7. Rytmičky rej žen. 8. „Lurdy“ přednáška se světelnými obrazy. 9. Straka: „Modlitba“, zpěv. 10. Symbolická prostoná mužů. 11. Živý obraz. 12. Hymny.

— Vstupné dobrovolné. Řídí a přednášku prosloví náš neúnavný a všemi upřímnými katolky milovaný dp. Merel. Každý uváděný katolik určitě přijde a přiveďte své známé, aby se poučil, slušně pobavil a podpořil obětavou práci a při všech účinkujících.

Všichni členové Mladé generace čsl. str. lidové nechť se účastní jako jiná léta jako i všichni katolíci, na Břou sobotu 16. t. m. o půl 6. hod. večer slavnosti Zvrtyčování našeho Spasitele Ježíše Krista a zapějme s vroucností s ostatními: „Vstáti jest náš milý Spasitel.“ Účast všech povinná.

V sobotu večer dne 2. t. m. a v neděli ráno měli čeští katolíci mosteckí svatou zpodobu v 7 hod. přistoupili ku stolu Páně. Kdo ještě svoji křesťanskou povinnost nevykoná, nechť tak učiní. Upozuňují se hlavně členové M. G. Mě.

Roudnicko-Libochovicko

Pašijové hry, které byly sehrány Kročehlavskými ochotníky v Roudnici n. Lab. tuto neděli, měly jak se očekávalo jak finanční tak i umělecký úspěch. Odpoledne i večer byl plnicí sál návštěvníků. Výprava byla velice krásná a jak jsme se dozvěděli, byla po prvé v Roudnici předvedena. O výkonech herců jest opravdu velmi těžko podat kritiku. Všichni byli na svých místech, všichni hráli ne dobře, ale mnozí i velmi dobře a své úlohy podali obecenstvu prvotřídním výkonem. Jistě, když již dení tisk napsal o Kročehlavských ochotnicích, že jejich pašijové hry stávají se tradičními a že nebudou jednoho města, kde by tato krásná nebyla viděna, postačí, abychom i my doporučili všem katolickým spolkům Kročehlavské ochotníky, kteří mlérádi vždy a všude nezištně vyhoví. Děkujeme Vám, Kročehlavští za tuto krásu a přejeme Vám, aby Vám i na další apoštolské cestě Pán Bůh požehnal.

Městská rada: Projednána a k výplatě poukázány 4 účty. Usneseno jednati o koupi pozemku č. k. 1409 a 1410, tvořící pruh pastvin podél silnice Nad rájem k Božím mukám, dále jednati o zřízení zvláštního pruhu podél stávající cesty na Urbanku ke zřízení cesty na Urbanku, načež by se hluboký park použil, za skládku, dále jednati o odkopání vysoké meze u pozemku páně Mocova na Urbance, dále jednati s majiteli pozemků pí. Nádvořnickovou, pí. Doškovou a spol. o zřízení pěšiny mezi jejich pozemky a dále jednati s obcí Veselí o vyměření cesty Svatopluka Čecha. Provedení některých stavebních prací a úprav v plánné zádu se firmě Ing. Brodský a Ing. Bidlas. Panu Vlad. Kraupnerovi povolení zřízení nového železného krámového portálu na tomto domě. Usneseno zakoupiti jednu další sirenu pro účely CPO. **Zatímková a náčetná cvičení** dne 23. března t. r. v Roudnici se nepodařilo tak, jak se očekávalo. Za prvé to neklapalo v celém systému organizace. Za druhé sirena totiž oznamovala přilet letadla, které však nikdo neviděl, ale zapoměla obla-

sti konec náletu, takže velitelé a mužstvo nevěděli vlastně co mají dělati a tím se stalo, že vlastně nikdo nevěděli, kde a kdy má být. To se týká ovšem i občanstva. Večer už byl uspokojivější a až na neapatné výjimky bylo zatemění dokonale. Z celkového rámce vzato, bude se museti hodně doháněti, aby CPO i občanstvo bylo na té výši, jak jest toho v zájmu nás všech zapotřebí.

Ústí n. Lab.

Těž v našem průmyslovém městě konal se v neděli dne 20. února velký hraničářský projev stoupenčů čsl. strany lidové za předsednictví vdp. katechety Jaroslava Dostálka.

Jako hlavní řečník promluvil k nám náš vůdce lidového hnutí a zemský předseda, Monsignore, kanovník a poslanec Bohumil Štašek. Jeho řeč vyslechl přeplněný sál hotelu „Vysoký dům“ s velkou pozorností a stoupenoci i nestoupenoci dávali svým potleskem každou chvíli na jevo plný souhlas slova a význam politiky čsl. strany lidové, jež dobrou cestou vedou naši vůdci.

Pan zemský předseda odnesl si do nás nejlepší vzpomínky a přislíbil, že mezi nás hraničáře častěji zavítá.

Nemohli se u nás dele zdržeti, jelikož již čekali v Mostě, nás: přátelé, ale když nás opouštěli, tu celé shromáždění povstalo a uctilo svého vůdce.

Zůstali však mezi námi náš milý předseda hraničářské rady, pan senátor Novák. Ve své řeči promluvil o hraničářských otázkách a požadavcích státních zaměstnanců zde v pohraničí.

Těž i jeho řeč byla sledována největší pozorností všech zúčastněných a odměněna velkým potleskem.

Krátký, ale temperamentní hraničářský projev učinil náš nejmladší okresní důvěrník Karel Štekbauer ml., který odsoudiv všechny ty výtržnosti henleinovců, jak v Teplicích tak i v Karlových Varech a jejich celé počinná vůči státu.

Na znamení souhlasu všech přítomných byl častokrát přerušován velkým potleskem.

A tak po těchto krásných projevech nastala mezi přítomnými chuť k další velké vlastenecké práci.

Vzhledem k tomu, že se nám vše dobře zdařilo, vybízíme všechny naše stoupence a pracovníky sružené v našich místních organizacích, aby pracovali pro církev, národ a stát, pro věrnost naší dráhé vlasti!

Vzpomínka na první konflikt

Dnes, kdy od oné doby uplynulo více než 19 let, máně si vzpomínám na smutné naše tehdejší poměry. Odeházeli jsme z Ukrajiny poslední srážence se ještě s německými vojsky i ukrajinckými „hajdamáky“ v nevě domněnce, že jedeme na francouzskou frontu, abychom tam dále pokračovali v boji proti německému militarismu a za neukotvení svých národních práv a idejí. Pod Buchačem byl náš postup na několik dní zastaven, ale na odrazení útoků německých vojsk postupovali jsme dále, ale ne dlouho. Po domluvě českých komunistů s bolševickými komisaři, že onoušime Rusko v nekritičtější situaci a že odjíždíme ne do Francie, ale jen na Sibiř, kde nás se chce spojiti s „kontrarevolucionáři“ proti bolševikům, byla naše cesta zastavena. Když členové O. Č. N. B. v Kursku i Voroněži místním sovětem vše vysvětlili, postupovali jsme dále, ale natrně se zdály sovětské vládné naše zbraně nebezpečnými, i byli jsme oně zastavováni, a mnohé překážky nám v cestu kladené, musely být odstraněny. Po urovnání konfliktu, kdy jsme se museli odevzdati část svých zbraní bolševikům jako „hratský podřek Rusku“, byli jsme propuštěni dále. Oně jsme se zastavili na nádraží v Rarkozově, kdež jsme prodleli asi 3 neděle. Každě s netrpělivostí očekával, kdy bude nám dána možnost dalšího pohybu. Konečně jsme se hnuli o několik dalších stanic ku předu, až jsme dospěli na nádraží v Serdobsku, kde naše cesta uvázla na mrtvém bodu. Přední naše pluky a oddíly nacházely se již na sibiřské magistrále a některé byly již

jen několik set verst od Vladivostoku. Jenom my stáli ještě nečinní, vzdálení několik set verst hranic Sibiře, očekávajíc vývin dalších událostí. A právě v té době jsme pocítili nejvíce podvratnou činnost našich „českých komunistů“, kteří svým chováním a vystupováním proti nám v Penze i jinde budili velkou pozornost. Ale žádná jejich agitace a přemlouvání ke vstupu do jejich řad nepomohla. Naši hoši vždycky dovedli vstáhnout jejich snahy, a jsouce si vědomi svých povinností k národu doma, vždy s důrazem jejich krásné řeči odmítali. Bylo též dobře pozorováno, že sověť penzenský na přání našich komunistů náš odjezd zdržuje a připravuje nám mnoho nových hořkostí, požaduje vydání našich zbraní, a chce aby další cesta vedla na Archangelsk, kdež nás očekávala listá záhuba. Stojíce na nádraží rarkozovském i serdobském, viděli jsme denně okolo nás provázeti mnoho zbraní, dělostřelectva, pancéřových automobilů, vlaků i jiného, ale nevěděli jsme kam a za jakým účelem, pouze jsme si ulevovali v domněnce, že se to vše odváží, aby to nepřišlo do rukou Němcům. Ze to všecko se později uplatní proti nám, to jsme tenkrát ještě netušili. Dlouhé čekání na každé stanici měnilo se v netrpělivost, a vážnost situace ukazovala nám, že v nejbližší době přijde něco vážnějšiho, a proto volně chvíle využíti jsme cvičením a přípravě zbraní, které nás 4. pluk ještě měl, pro všechny možné případy. Naši zástupci zakročovali i sovětu v Penze i jinde, ale nadarmo. Znovu a znovu nám stavěli do cesty mnoho překážek, což konečně vyvolalo konferenci našich vojenských zástupců do Čeljabinska. Idež konečně

bylo uznáno, že mrtvou cestou se do Vladivostoku nedostaneme, a že bude-li třeba, vynutíme si postup zbraní. Po vrácení se našich zástupců z Čeljabinska byly ihned po tomto oznámení učiněny kroky k našemu odjezdu. Mezitím ještě se již dozvídame o telegramu Trockého, podle kterého jsme měli být odzbrojeni a ztaženi do zajateckých táborů. To vyvolalo u nás všech velké rozhořčení, a každý prohlásil, že zbraně nevydáme, byť by nás to i život mělo státi. Ihned byla vyslána 2. rota našeho 4. pluku s podpl. Černým do Rtiščeva pro lokomotivu k našim vlakům. Na druhý den dopoledne jsme již pozorovali zdáli příjízďející lokomotivy. S radostí a jásotem jsme přivítali hochy na stanici serdobské, kamž oni již zatím dospěli s lokomotivami. Ale naše radost netrvala dlouho. Za nedlouho dozvěděli jsme se již o zadržení zbývající části 2. roty ve Rtiščevě a o jejím zákeřném předání a boji proti mnohohásobně přesile krásoarmejců, kteří sem narýchlo přijeli ve dvou vlacích ze Saratova. Podpor. Černý, v zoufalé situaci, učinil ranou z revolveru konec svého životu. Ihned po zjištění těchto zpráv vyslán byl náš 1. prapor 4. pluku k záchráně naší 2. roty do Rtiščeva, což se nám již bohužel nepodařilo. Cestou k nám přiběhlo několik hochů od 2. roty, kteří se zachránili. Byli unavení, vysílani a některé zkrváčeni. Před samým městěčkem přišel nám rozkaz stáhnouti se zpět na stanici, ve kterých jsme opustili vlak, a pokračovati na zpáteční cestě na Serdobsk, což jsme ihned učinili. Poškodivše zde značně trať, ihned jsme odjeli směrem k Serdobsku. Cestou jsme se dozvěděli, že náš 4. pluk již v Serdobsku není, a že se zde již asi něco děje. Netušili jsme nic

dobrého, a blízká budoucnost nám ukázala, že jsme se neklamali. Příjízďejíce ráno k Serdobsku, pozorovali jsme na proti nám rozjetou lokomotivu, která se již blížila. Bylo tudíž viděti, že jde k jisté srážce, a proto jsme rychle vyskakovali z vozu, bychom též v případě možnosti svůj vlak zachránili. Ale bylo již pozdě. Příjízďející lokomotiva prudce narazila na naši, kterou značně poškodila, jakož i několik předních vozů. Další postup vlakem byl již tedy nemožný. Situace se stávala čím dále kritičtější. Nevěděli jsme, co se děje s naším 4. plukem, kde je, co je s 1. plukem, jakož i druhými našimi částmi. Proto po krátkém rozhodování, dohodli jsme se všichni Serdobsk ohejiti a probíti se stuj co stuj ke svému pluku, což se nám také podařilo. Prošli jsme celý den, ani bychom se někde s „krásnými“ srazili. Přenocovali jsme v jedné vesnici nedaleko od trati, a v noci naše svyzědná hlídka zjistila, že na nejbližší zastávce nachází se jeden náš vlak. Byl to bojový vlak, vyslaný hr. por. Sevcem k naší záchráně, který jsme tím, co my jsme městěčko obcházeli, dospěl až tam, kdež potom hoši tohoto vlaku Serdobsk požádali „svyblit“, a nesetkavše se s námi, vrátili se zpět na Penzu. Nyní jsme se již také dozvěděli, co se odehrálo v Penze, a že Penza je již v našich rukou. Přivítání v Penze bylo veliké, byli jsme již považováni za ztracené. Stál zde ještě 1. pluk, kdežto 4. pluk již postupoval dále ke Zuckeucku a Svrzání. Ještě téže noci jsme opustili Penzu, a jeli dále za svým plukem. V Svrzání jsme jej konečně dohonili. Jak nám bylo nyní milo, byli jsme již zase mezi svými, „doma“.

František Krutský

organisační

Četné navštívená schůze katol. legionářů z Velké Prahy konala se v neděli 3. dubna t. r. v malé dvoraně paláce Charitas. Zvláště účast nově přihlášených bratří nás potěšila. Na schůzi o úkolech legionářstva po stránce náboženské promluvil br. dr. Polanský. Probrány všechny spolkové záležitosti, o kterých v debatě promluvil celá řada bratří. Usneseno následující: Straz všech krojovaných bratří k účasti na slavnostech Vzkříšení jest odpoledne ve 4 hodiny v paláci Charitas, odkud budou delegováni čtyři k příslušným kostelům. Účast jest povinná a platí i pro ty, kteří na schůzi nebyli. Příslušníci, i ti, kteří nemají uniformy italské a francouzské legie přijdou a na shromaždišti obdrží vypůjčené uniformy, do kterých se převlečou, aby i oni mohli se účastnit ve stejnojmenných. Ti, kteří mají možnost vypůjčiti si stejnojmenné sami, zvláště příslušníci ruské legie, nechť tak učiní. — Soupis dětí legionářů od 14 let bude proveden do velikonoce, abychom do Staré Boleslavi měli již připravený celý elaborát a mohli ve Staré Boleslavi zvoliti výbor. Do Staré Boleslavi pojedí se autobusem, straz bude ráno v 7 hodin na Karlově náměstí. Jízdné za obě cesty Kč 10.—. Ti, kteří pojedou a nesmí být ani jednoho, který by zůstal doma, nechť se přihlásí do Velikonoc u br. Křiváky, (Praha XIV II. Dačického 1150). Do Krouné se pojedí též autobusem a účast krojovaných (jede se s praporem) jest velmi nutná. V měsíci květnu budou uspořádány pro legionáře i členy I. P. v bubenečském arcibiskupském gymnasiu duchovní cvičení. Přihlášky u br. Dostála a br. Dr. Polanského O pól 1 hod. skončil předsedající br. D. Matějka s výzvou k hojně účasti na jubilejních oslavách italské legie tuto zdařilou pracovní schůzi. —jvk—

Valná hromada pražského okrsku Jednoty přátel katol. legionářů koná se v úterý 26. dubna t. r. večer o 7/8 hod. Blíží buďe členstvu oznámeno na pozvánkách a ve Svatováclavské Stráži.

Výborová schůze koná se v úterý 12. dubna o 8. hod. večer v paláci Charitas v Praze II., Karlovo nám. 5-6.

Katolické legionáře vyzýváme, aby se zúčastnili slavnosti Vzkříšení v historických uniformách. Nejlépe, když se předem domluví a zorganizují si 4členné čety jako čestnou stráž k Nejsvětější. Kde snad ve farnosti anebo v nejbližším okolí nenajdou se čtyři uniformovaní, tak nechť jdou v průvodu i nekrojovaní společně s krojovanými za knězem nesoucím monstranci se Svätostným Spasitelem. V těchto těžkých dobách je nutno našemu občanstvu stále a při každé příležitosti připomínati, že 100.000 legionářů nebálo se jíti do boje za svobodu své vlasti a že takovými jako jsou a byli oni — musíme býti všichni. Nenechte jednu uniformu o slavnosti Vzkříšení nepoužítou, ale ještě si vypůjčíte od bratří z jiných organizací.

Zemský Svaz Ústřední jednoty čl. legionářů v Čechách

Příbramská strojírna a slevárna ŠMOLÍK A SPOL., společnost s r. o. Příbram
dodává:
smaltované spráčky a kamna lit. vany smalt., dřezy a pod.
Strojírna Slevárna Smaltovna

Slapy -
místo klidu a bezpečí

Zakupte si proto parcelu v letovisku Slapy n./Vlt. Všechny živ. potřeby v místě. Zast. autobus.
Správa letoviska Slapy:
Praha II, Zlatnická 4 - tel. 622-42

Banka československých legií v Praze

konala svoji XVII. řádnou valnou hromadu ve středu 30. března v bankovní dvoraně. Schůzi řídil předseda správní rady, gen. Dr. Raše, který, uvítav přítomné akcionáře a zástupce tisku, věnoval víela slova vzpomínky zemřelému prvnímu prezidentu-Osvoboditeli, Tomáši G. Masarykovi, jehož odchodu želi nejen nás národ, ale také celý vzdělaný svět. President-Osvoboditel se vždy živě zajímal o práci a výsledky ústavu, zejména o prováděnou ji konsolidační akci na Slovensku a Podkarpatské Rusi. V dalším pak vzpoměl s uznáním všech zesnulých spolupracovníků.

Valné hromady zúčastnilo se celkem 194 akcionářů, zastupujících 54.480 akcií, které představují 10.896.000 — Kč akciového kapitálu.

Podrobnou zprávu o činnosti, výsledcích banky a jednotlivých bilančních složkách podal vrchní ředitel Khyň, který v úvodu své zprávy poukázal na počátky banky, jež je pokračovatelkou Vojenské spořitelny ruských legií, která byla založena v nejvýznamnější den naší historie — 28. října 1918. Vyličil vývoj banky ode dne zahájení její činnosti v osvobozené vlasti až do dnešního dne. Zmínil se poté o zlepšených hospodář-

ských poměrech v minulém roce, dovodil z docílených výsledků, že výtěžky jsou uspokojivé, takže z docíleného čistého zisku ve výši Kč 6.055.050,70 bude po jednomyslně schváleném valnou hromadou návrhu správní rady vypláceno, stejně jako v roce minulém, 6% dividendy, kromě obvyklých dotací, záručních stanovení. Zpráva byla vzata se souhlasem i povděkem na vědomí, rovněž tak i ostatní body programu.

Vystupující členové správní rady, pp. Rudolf Hásek, Josef Khyň a Josef Kukla byli znovu zvoleni. Rovněž tak byli zvoleni požadové vystupující členové dozorčí rady, pp. RTDr. Josef Ježek a Jaroslav Krysa.

V ustavující schůzi správní rady, která se konala ihned po skončení valné hromady, byli zvoleni: předsedou generál dr. Rudolf Raše, I. místopředsedou JUDr. A. Straka, advokát a II. místopředsedou Stanislav Zavadilík, rolník ve Skačticích.

Legionáři laročkáři,
scházejí ve v restauraci
U HORTIKŮ, (př. Otto Špirek),
v Praze II., roh Moravě
a Václavské ul. - Doporučujeme.

Razítka jen u Peterky PRAMA VIII., Primátorská 58.

orelstvo

Dokonalá příprava Orelstva.

V těchto dnech končí se v orelských jednotách Osvětová škola, která byla pravidelně konána po celé tři zimní měsíce. Podle dosavadních zpráv byla zavedená v 800 jednotách za průměrné účasti dvou třetin členstva. Svým programem stala se nejlepší brannou přípravou mravní a naukovou desetitisíců mladých občanů i občerek. V ní přes 800 vzdělavatelů, z nichž největší procento tvoří kněží, objasňovalo všemu členstvu mravní základy branné práce a rozněcovalo tak jejich srdce pro pravé vlastenečství. Vrcholem této práce bude duchovní obnova, která bude konána ve všech orelských jednotách ve dnech 31. března až 3. dubna. Po ní bude škola všude zakončena písemnými zkouškami, jejichž výsledky budou poaty do celkového hodování, v němž je zahrnuta bedování v účasti v hodinách školy, účasti na exercicích, účasti ve cvičení a pod.

Tato ucelená a jednotná příprava orelské armády je novým jejím zocelením, aby byla vždy dokonalou oporou státu a národa.

Orelský katechismus.

Poněvadž prvá dvě vydání byla v celém nákladu rozebrána, vychází „Orelský katechismus“ v třetím doplněném vydání. Tato obliba „Orelského katechismu“ nejlépe svědčí o tom, že tato nezbytná výchovná příručka Čs. Orla plní dobře svoje poslání. Všechny jmenované příručky lze objednat v nakladatelském oddělení čs. Orla, Brno, Francouzská 34.

z legionář. života

Bratr František Novák, legionář 3. pluku naší skupiny v Krouné, dožívá se 14. t. m. 70 let. Jmenovaný přihlásil se do Legií už jako padesátiletý a dalo mu to dost práce než byl přijat, poněvadž už tehdy v Rusku mu říkali, že je na to starý. Jmenovaný je činný i v lidové organizaci a dosud svěží, poněvadž si na legionářském plese v Krouné ještě zatančil. Zemský svaz Ústřední jednoty

k jeho sedmdesátinám přeje mu od Pana Boha všechno nejlepší a do dalších let hodně zdraví. —jvk—

Sedesátin dožil se 11. února br. Josef Nekola, ruský legionář, bojovník od Bachmace, ze Zahradky u Ledče n. S. Jmenovaný již v r. 1915 přihlásil se do legií, ale teprve v r. 1917 byl zařazen k 6. pluku Hanáckému gen. Janina. Jmenovaný jest otcem 5 synů a těžce svůj život prožil. Před časem úplně vyhořel. Do dalších let přejeme svému člena hodně zdraví a Božího požehnání, třebaš trochu opožděně. —jvk—

Penezní a organizační jednotky založny Hermes Cantála v Praze I., Masarykovo nábřeží 18

volná místa

Okresní výbor v Ml. Boleslavi obsadí dvě služební místa systemovanou v oboru správy okresních silnic a to: místo druhého úředníka pro pomocnou službu technickou a administrativní a místo třetí pomocné síly technické. Žádosti do 20. dubna 1938. Blíží v Úředním listě č. 69.

V Kněževsi u Rakovníka obsadí se místo policejního strážníka. Žádosti do 15. dubna 1938. Blíží v Úředním listě č. 70.

Městys Horní Počernice obsadí místo smluvního obecního zřízence. Žádosti do 15. dubna 1938. Blíží v Úředním listě č. 72.

Při státní rybářské škole ve Vodňanech obsadí se místo smluvního školníka a zároven laboranta. Žádosti do 30. dubna 1938. Blíží v Úředním listě č. 72.

Okres chrudimský obsadí místo správce okresního ústavu práce v Hlinsku. Žádosti do 2. května 1938. Blíží v Úředním listě č. 76.

V městské účtárně ve Vsetíně obsadí se místo účetního úředníka a místo občanů. Žádosti do 20. dubna 1938. Blíží v Úředním listě č. 76.

Na vysoké škole báňské v Příbrami obsadí se místo mimořádného profesora všeobecného hutnictví. Žádosti do 30. dubna 1938. Blíží v Úředním listě č. 76.

U obce Doubravy obsadí se dvě místa: obecního tajemníka a manipulačního úředníka. Žádosti do 4. týdne po vyhlášení, účasti v Úředním listě č. 77.

Městská obec Jilemnice obsadí místo městského lesního hajného. Žádosti do 30. dubna 1938. Blíží v Úředním listě č. 79.

Městská obec Jilemnice obsadí místo smluvního školníka čsl. stát reálného gymnasia v Jilemnici. Žádosti do 30. dubna 1938. Blíží v Úředním listě č. 79.

Městský úřad v Polici n. Met. obsadí místo výběrčího. Žádosti do 15. května 1938. Blíží v Úředním listě č. 79.

K UVÍTÁNÍ NOVÉHO JARA
OSVĚDČENÉ
FRANŠÍZÉ A DÁMSKÉ LÁTKY

Jimok

PRAGA I. MELANČIKOVA 2.
PLZEŇ
NÁH. REPUBLIKY 37.

Dům se bourá

Rozprodám celý sklad nábytku
hiuboko pod cenou.

R. Bukáček,
Praha - Karlín,
Královská 47 - Telefon 61705

TISKOPISY

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ
PROVEDENÉ, V DOBĚ NEJ-
KRATŠÍ DODÁ TISKARNA

TELEFON 336-86
VLAST-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Názvy článků: **Před sjezdem Čsl. Orla, Banka československých legií v Praze**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**